

„Ziua toată, desăvârșită, sfântă în pace și fără de păcat, la Domnul să cerem”

Viața omului are momente de cumpănă care îl distrug sufletește și doar chemarea Numelui divin îl mântuiește pe acesta, copleșit de smerenie adâncă. Se cuvine, deci, să-L rugăm mereu pe Dumnezeu ca ziua noastră să fie desăvârșită, pașnică, și fără de păcat.

Odinioară, într-un sătuc din Creta, lângă Țărmuri Bune, trăia un țăran deștept și învățat, dar născut și educat în învățătura ereziilor din acel timp. Sufletul lui era o mare neliniștită și mereu se întreba: sunt pe drumul cel bun? Mă rățăcesc și mă duc în haos, eu, nevasta și copiii mei? Ah, Dumnezeule! Trimite-mi Tu pe îngerul Tău, dacă ești și dacă existi, ca să mă îndrume pe calea cea dreaptă. Și s-a rugat așa ani mulți.

La un moment dat, a trecut un diacon ortodox prin fața casei lui. S-a apropiat și a legat cu el o discuție captivantă, cu multe întrebări și răspunsuri. Trecând timpul, omul l-a invitat pe diacon acasă. Când au ajuns, diaconul a început să vorbească despre credința ortodoxă și familia întreagă era ochi și urechi la cuvintele lui. Toată noaptea le-a vorbit despre Domnul, Întruparea și Jertfa Lui, despre Taine, moarte, Împărăția Cerurilor, judecata viitoare și despre alte adevăruri ale credinței. Niciunul nu era obosit, ci toți erau răpiți de cuvintele lui, dulci ca mierea. Inima li s-a încălzit, iar dorul pentru credința cea adevărată s-a aprins și ochii lor s-au deschis și s-au luminat de strălucirea credinței ortodoxe.

Dimineată au cerut într-un glas, dacă era posibil, să se boteze. Diaconul n-a pierdut timpul, ci l-a luat cu el pe stăpânul acelei casei și au mers împreună la episcopul locului. Acesta i-a primit și l-a întrebat pe diacon cine este, de unde vine și încotro se îndreaptă. Slujitorul s-a ridicat în picioare și a răspuns: sunt arhidiaconul Marelui Arhiepiscop, vin de la Ierusalim și merg spre Atena pentru anumite treburi bisericesti. Pentru că am întâlnit, însă, vânturi mari și furtună puternică, am acostat aici la Țărmuri Bune. Am venit astăzi aici să vă rog să-l botezați pe acest om împreună cu toată familia lui, pe care i-am catehizat în



Biserica Sf.Ioan Evanghelistul din Suroti
(Grecia), foto

credința ortodoxă o noapte întreagă.

Episcopul, auzind că este arhidiaconul Bisericii Patriarhiei din Ierusalim, nu l-a mai întrebat nimic altceva, doar l-a rugat să fie oaspetele lui până se schimbă timpul și l-a invitat ca în ziua următoare, care era vineri să slujească împreună Liturghia Darurilor mai înainte sfințite, pentru că era Postul Mare. L-a asigurat în același timp că va continua cateheza pentru mai multe zile, iar la Paște îl va boteza pe țăran și familia lui. A doua zi, au săvârșit Liturghia, iar la Vohodul Mare i s-a dat arhidiaconului să țină și să poarte în tăcere pe Sfântul Disc Trupul Domnului. Acesta le-a purtat, dar o frică și o teamă sfântă îl stăpânea și a reușit anevoios să intre cu ele în Sfântul Altar. Cei din jur au luat seama și au rămas foarte impresionați. Episcopul, preotul și mulțimea credincioșilor și-au dat seama că teama arhidiaconului și comportamentul lui erau neobișnuite și misterioase. La fel s-a întâmplat și în momentul împărtășirii. După încheierea Sfintei Liturghii, episcopul l-a întrebat pe diacon dacă nu cumva este bolnav sau are vreo stare de slăbiciune neobișnuită. Acesta i-a răspuns:

– Stăpâne, am o boală pe care nimeni nu poate s-o vindece. De câte ori slujesc Sfânta Liturghie și țin în mâini Cinstitul și Preacuratul Trup al Domnului și Mântuitorului